

Preview of the Chapter

1. Tzofar's previous approach

- Gd's wisdom is great and hidden; Gd reward and punishes based on factors you do not perceive
- Prescription: Repent, and approach Gd, and then your turmoil and rage will end!
- The wicked will suffer for their crimes

2. Job's response to Tzofar's first foray

- Gd is the source of all destruction
- You are misrepresenting Gd; I am the truly pious one
- The case against Gd: I am no sinner; Paying attention to my sins is unworthy of Gd and inappropriate
- There is no hope after death

3. Outline

- 20:1-4 Introduction: I am compelled to answer you, even though you know this
- 20:5-11 The wicked fall from heights and disappear – them, or their children
- 20:12-23 Metaphor: Wickedness as cooking, its fruits as poison, wicked appetites destroy people
- 20:24-28 Gd and Man will turn against the wicked
- 20:29 Conclusion: Gd will orchestrate all of this

4. Malbim, Introduction to the chapter

המתוכח הנעמתי עזב עתה את שטתו הפילוסופית אשר הציע במענהו הקודם... יען שאיוב לעג על שטתו לעג הרבה, ושטה זו לא תמצא חן רק לעוסקים בתבונה ובעומק העיון, עזב עתה דרך זה, והתנצל בדבריו כי לא ישיב עתה כפי שטה זאת, מפני שידע שאיוב יכלים אותו ויתלוצץ מדבריו.

The Naamite debater now abandoned the philosophical approach he had laid out in his previous speech... Job had mocked his approach with great scorn, and his approach would find favour only among those who involved themselves in logic and the depths of analysis. Tzofar now abandoned this, and justified it by saying that now he would not respond in this way, because he knew that Job would shame him and mock his words.

5. Malbim to Job 20:3

בעת שרציתי לענות עפ"י דרכי התבונה שהיא לבדה תבין בעניני מה שאחר הטבע, שמעתי "מוסר כלימתי", מה שהכלים איוב את דרכי הפילוסופי הזה. לכן בחרתי להשיב לך ע"פ הבחינה והנסיון, כפי שטתך, שאתה סומך על השגת החוש:

When I wanted to answer along logical lines, which is the only way to understand that which is behind nature, I heard "the rebuke that shamed me," as Job shamed this philosophical approach. Therefore, I have chosen to respond to you based on tested experience, taking your approach, as you rely on that which your senses grasp.

6. Indirect accusations Hunger; Heaven and Earth; Speech against Gd

20:1-4 Introduction

7. Daat Mikra to 20:4

והכינוי הנוכח ב'ידעת' מוסב אל צופר (ולא לאיוב, שאליו אין צופר פונה בכלל).

The second-person in "You know" refers to Tzofar (not Job, for Job does not turn to him at all).

20:5-11 The fall of the wicked, or their children

8. Talmud, Yoma 86b-87a

רבא כי הוה נפיק לדינא אמר הכי: בצבו נפשיה לקטלא נפיק, וצבו ביתיה לית הוא עביד, וריקן לביתיה אזיל, ולואי שתהא ביאה כיציאה. וכי הוי חזי אמבוהא אבתריה אמר "אם יעלה לשמים שיאו..."

When Rava went out to judgment, he said thus: "He willingly goes out to death, and he does not fulfill the desires of his own house, and he goes home empty-handed; if only he would return home as he departed!" And when he saw an entourage behind him, he said, "Even if his entourage would ascend to the heavens, etc."

9. Ralbag to 20:10

בעודו ברום הצלחתו ותקפו ובעודו עוסק ברשעו עד שבניו ירצצו את הדלים החלשים, והוא בעצמו ברוב תקפו, "ידי תשבנה אונו."
When he is still at the height of his success and strength, and he is still involved in his wickedness, to the point that his children crush the weak paupers, and he himself is in his great strength, "his hands will return [what he had taken with] his strength."

20:12-23 The fall of the wicked, or their children

10. Rabbi Saadia Gaon, Emunot v'Deiot, Introduction

ואני משביע באלקים בורא הכל, כל חכם לב שיעיין בספר הזה ויראה בו שום טעות שיתקנה, או מלה מסופקת שישבנה אל הישרה, ואל יעכבהו מזה ענין שאין הספר שלו, או שאני הקדמתיו לגלות מה שלא נודמן לו. כי לחכמים חמלה על החכמה, והם מוציאים לה חנינה, כחנינת אנשי הקרבה, וכאשר אמר (משלי ז' ד') אמור לחכמה אחותי את, אעפ"י שהכסילים חומלים על סכלותם ואינם מניחים אותה, כמו שאמר (איוב כ' י"ג) יחמול עליה ולא יעזבנה:

And I forswear, by Gd, Creator of all, any wise person who examines this text and sees any error, that he should correct it, or any vague word that he should direct it in a straight direction. He should not be prevented by the fact that the text is not his, or by concern that I preceded him in revealing that which he did not. For the wise have compassion for wisdom and favour it, as warriors favour [battle], and as Proverbs 7:4 says, "Say of wisdom: You are my sister," although the fools have compassion for their foolishness and do not abandon it, as Job 20:13 says, "He will have compassion for it, and he will not leave it."

11. Talmud, Sanhedrin 92a

ואמר רבי אלעזר: כל שאינו מהנה תלמידי חכמים מנכסיו אינו רואה סימן ברכה לעולם, שנאמר "אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו", אין 'שריד' אלא תלמידי חכמים שנאמר "ובשרידי אשר ד' קרא." (יואל ג:ה)

ואמר רבי אלעזר: כל שאינו משייר פת על שלחנו אינו רואה סימן ברכה לעולם, שנאמר "אין שריד לאכלו, על כן לא יחיל טובו."
And Rabbi Elazar said: One who does not benefit scholars from his property will never see a sign of blessing, as it says, "There is no remnant of his eating; therefore, his benefit will not last." 'Remnant' is only a term of scholars, as Joel 3:5 says, "And the remnants who call in the Name of Gd."

And Rabbi Elazar said: One who does not leave bread on his table will never see a sign of blessing, as it says, "There is no remnant of his eating; therefore, his benefit will not last."

12. Talmud, Sotah 9a

אמר רב המנונא אין הקב"ה נפרע מן האדם עד שתתמלא סאתו שנאמר במלאות סִפְקו יִצָר לו וגו'

Rav Hemnuna said: Gd does not punish a person until his *se'ah* is full, as it says, "When his measure is full, he will be besieged."

20:24-28 Gd and Man will turn against him

13. Midrash, Sifri Devarim 306

אמר להם משה לישראל: שמא אתם סבורים לברוח מתחת כנפי שכינה או לזוז מעל הארץ? ולא עוד אלא שהשמים כותבים שנאמר "יגלו שמים עונו." ומנין שאף הארץ מודעת? שנאמר "וארץ מתקוממה לו."

Moshe said to Israel: Perhaps you think to flee from beneath Divine wings, or to leave the land? Further, the heavens themselves record, as it says, "The heavens will reveal his sin." And how do we know that even the land is informed (or *informs*)? "And the land stands against him."

20:29 Conclusion: This is the portion Gd sends to the wicked

14. Metzudat David to 20:29

הגמול הזה בעצמו הוא נחלת האיש אשר אמרתו הוא מן הא-ל, לדבר עליו שלא כהוגן ולגנות מעשיו.

This payback itself is the portion of the man whose speech is "from Gd", speaking of Him inappropriately and degrading His actions.